

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 266 TEUF og af ligebehandlingsprincippet som fastsat i artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eftersom sagsøgeren er blevet behandlet anderledes i forhold til de andre ansøgere, der deltog i udvælgelsesproceduren.

Beløbet på 5 000 EUR kan ikke anses for at bringe sagsøgeren i en situation, der svarer til situationen for de andre ansøgere, som — fordi ligebehandlingsprincippet blev tilsidesat — blev opført på reservelisten eller modtog en mere fordelagtig erstatning.

2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar/retten til effektive retsmidler som sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af princippet om god forvaltning, af omsorgspligten og af begrundelsespligten som sikret ved artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Hvad angår tilsidesættelsen af retten til forsvar/retten til effektive retsmidler har sagsøgeren gjort gældende, at EUIPO's eneste begrundelse for afslaget på at overveje en forflyttelse skyldes den omstændighed, at sagsøgeren udøvede sin ret til at indgive en klage. Den omstændighed alene, at sagsøgeren indgav en klage kan ikke påberåbes som en gyldig begrundelse for myndighedens manglende korrekte opfyldelse af dommen i sag T-610/18, ZR mod EUIPO.

Hvad angår tilsidesættelsen af princippet om god forvaltning, af omsorgspligten og af begrundelsespligten bemærkes følgende:

- For det første undlod EUIPO at tage hensyn til alle de omstændigheder, som kunne have indflydelse på dets afgørelse, idet retsligt holdbare løsninger blev forkastet og alternative løsninger blev ignoreret.
- For det andet kan det ikke hævdes, at korrespondancen mellem sagsøgeren og EUIPO, der vedrørte en mulighed, som myndigheden overvejede, udgjorde en omfattende dialog, der havde til formål at finde en retfærdig løsning.

Sag anlagt den 8. november 2022 — van der Linde mod EDPS

(Sag T-678/22)

(2023/C 24/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Frank van der Linde (Nederlandene) (ved advokat C. Forget)

Sagsøgt: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse stadfæstes ⁽¹⁾, for så vidt som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) derved pålægger Europol at give sagsøgeren adgang til alle oplysninger, som vedrører ham, i henhold til artikel 36, stk. 2, i forordning 2022/991 ⁽²⁾.
- I øvrigt annulleres EDPS' afgørelse, for så vidt som den ikke giver sagsøgeren tilstrækkelige garantier, eftersom den hverken fastsætter en frist for dens gennemførelse eller tvangsbøder og heller ikke pålægger Europol en tilstrækkelig sanktion, hvilket indebærer, at sagsøgeren de facto fratages retten til aktindsigt og retten til en effektiv retsbeskyttelse i henhold til chartrets artikel 8 og artikel 47.
- Subsidiært tilkendes sagsøgeren et foreløbigt beløb på 1 EUR for ikke-økonomisk skade.
- Under alle omstændigheder tilpligtes EDPS at betale sagsomkostningerne med et beløb svarende til det af sagsøgeren anførte.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (¹) Afgørelse af 8.9.2022 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i klagesag 2020 — 0908 mod Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/991 af 8.6.2022 om ændring af forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår Europolis samarbejde med private parter, Europolis behandling af personoplysninger til støtte for strafferetlige efterforskninger og Europolis rolle inden for forskning og innovation (EUT 2022, L 169, s. 1).

Sag anlagt den 14. november 2022 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-681/22)

(2023/C 24/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved A. Gavela Llopis og M.J. Ruiz Sánchez, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1614 (¹) af 15. september 2022 om fastlæggelse af de eksisterende dybhavsfiskeriområder og opstilling af en liste over områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer, annulleres, for så vidt angår oprettelsen af listen over områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer, som omhandlet i forordningens artikel 2 og bilag II.
- Det fastslås desuden, at artikel 9, stk. 6 og 9, i forordning 2016/2336 (²) er ugyldig, jf. artikel 277 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at gennemførelsesforordning 2022/1614 tilsidesætter grundforordningen og proportionalitetsprincippet, for så vidt som den fastlægger områderne, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer.

— Det gøres i den forbindelse gældende, at:

- 1) Den omstændighed, at der ikke blev foretaget en konsekvensanalyse vedrørende anvendelsen af passive dybhavsfiskeredskaber, udgør en tilsidesættelse af grundforordningen og af proportionalitetsprincippet.
- 2) Fastlæggelsen af de områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer, udgør en tilsidesættelse af grundforordningen og af proportionalitetsprincippet.

2. Andet anbringende om en ulovlighedsindsigelse med hensyn til artikel 9, stk. 6 og 9, i forordning 2016/2336.

— Det gøres i den forbindelse gældende, at:

- 1) Henvielsen til en gennemførelsesforordning med henblik på at fuldføre væsentlige elementer af forordning 2016/2336 udgør en tilsidesættelse af artikel 291 TEUF.